

EL POBLE: CATALA

ANY III Núm... 136 PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTHECA CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES... 4 pessetes trimestral PAÏSOS DE UNIO POSTAL... 9 pessetes trimestral Barcelona, divendres, 29 de juny de 1906 REDACCIO Y ADMINISTRACIO: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.-TELEFON 723 PREUS DE SUSCRIPCIÓ a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTHECA BARCELONA... 150 pessetes cada mes CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES... 500 pessetes trimestral 5 Cts.

Cartró-cuiro pera cobertes Roviralt y C.^a

Carrer Ampie, núm. 26, Barcelona

PIANOS CHASSAIGNE FRERES PARIS, 1900: Medalla d'Or LIEGE, 1905, Diploma d'Honor AL COMPTAT * A PLASSOS * LLOGUERS Passeig de Gracia, 84, ent.-BARCELONA

PANTALEONI H^{os}

GRANDES ALMACENES
Escudellers 66. Sastreria - R^a CANALETAS 11. (Sastreria Model)

Trajes confeccionats pera senyors y nols
Gran assortit de trajos negres, armur, estam, vicunya, y gerga propis pera primera comú
Secció espessa pera trajos a mida Tall y confecció de primera Preus sens competència
Trajes pera nols de 3 a 12 anys, models completament nous. No compreu sens visita abans nostres magatzems.
Escudellers, 66, y Rambla de Canaletes, 11 (Sastreria Model)

JOJO!

Curaràn en pocs dies en tots els mals humors del cos, qualsevulla que siga sa procedencia, prenent el
GRAN DEPURATIU DE LA SANG
AIXEROP DEMULGENT VERDÚ
Brians, llagues, taques, rupla, caspa, tinya
Dipòsit y consulta: 22, Escudellers, 22.-Farmacia

Dr. LLUIS SUÑÉ MEDÁN ex-alumne de les clíniques de Berlín ha establert sa consulta de NAS, ORELLA, en el carrer de Diputació, 305, pral. (vora Lauria). De 10 a 12 y de 6 a 8, enges, de 9 a 10.

MOSAICS E F ESCOFET & C

Ronda Sant Pere 8

DR. SERRALLACH VIES URINARIES Y APARELLS pera veure l'interior de la bufeta. - Ronda de la Universitat, n.º 35.-De 1 a 2 y de 3 a 6

Sastreria LA FAMA

Elegant y econòmic assortit en novetats pera la HIDA y gran variació de ROBES FETES
Preus incomparables
Trajes de 12 a 100 pessetes.-Americanes d'Alpaca.-Trajes de dril
70--Ronda de Sant Antoni.--70

FUNERARIA FERRÁN S PALLA S

TELEFON NÚM. 949

Bruniselda

GRAN BASAR DE CALSAT 6, CARRER PI, 6
Variat assortiment de tota mena pera home, senyora y criatures. Derrers models. Elegancia y Economia. S'assegura la bona qualitat.

JOSEPH ROCA CUYRUS

D'ART: BARCELONA
RAMBLA DE CATALUNA 72

CLÍNICA DEL DOCTOR LLORET

Especialista en las malalties del
ESTOMAC
FETIE Y BUELLS.-Rambla del Centre, n.º 6 (vora del Lleó)

F. MAS SARDÁ Y FILLS

Rambla del Centre, 20.-Barcelona
Negociem cupons Interior, Municipals, Fransas y Alacans, venciment 1 de Juliol

RESTAURANT JOSEP VILA

TELEFON núm 160
Economia sens rival. - Carrer de Ferran VII (passatge del Crèdit, números 5 y 7) -
Abonaments de 60 coberts a 45, 60 y 90 ptes. - Coberts a 2, 3, 4 y 5 ptes. - Servoy omament a la carta. - Saló pera banquets, casaments y bateigs.

La Phonola!

es l'aparell més perfecte pera tocar el piano. - Rotllos executats per en Riser, Sauer, Bauer D'Albert, etc., etc.
SALÓ DE CONCERTS
PLASSA REAL, 3.-BARCELONA

Llegitims AIXAROPS FORTUNY

De venda en tots els Colmadors y Ultramarins

PRÉSTAMS HIPOTECARIS

En bones condicions se gestiona sa realització, qualsevol que sia importància. - Informes gratis. - J. Valera de Arquer, advocat, Plassa del Bestio Oriol, n.º 5, primer. - Telefon 2,095.

Fábrica de Pianos

AUSOMA, N.º 11.-BARCELONA.

Pianos AMERICAN STYLE a cordas verticals y orquestes. - 5 models drets y 2 de cua. Exportació a tots els països.

Director: THEODORE CHARRIER.

Els polítics d'altura

Sembla que essent els ministres els més alts representants d'un poble, puix que encarnen son govern, és a dir, la força directriu del mateix, ses paraules, en quant afecten als interessos públics, deuen ésser fonamentadament meditados, eloqüents per se (no per sa forma), filles d'una intel·ligència superior, com cal y correspon als qui carreguen damunt seu tota la responsabilitat del poder.

Això és lo lògic y això és lo que succeeix en els països on els governants són producte de la selecció que naturalment s'opera en la lluita per l'existència, en la constant competència - causa del progressiu millorament - que en tots els ordes de l'humana activitat és llei de vida.

Però hi ha terres ont essent inferior l'estat general de la mentalitat pública, sembla com si aquella selecció de que parlava s'hagués produït al invés. Y així, si per fortuna, entre les ciutadanes de les mateixes trobem encara, a voltes, el bon sentit, la educació, la cultura, el recte esperit d'equitat com a norma de ben obrar, al enlairaïr-los a les regions superiors us trobem envoltats per un ambient d'astúcia, que en l'orde intel·lectual us descobreix patrons d'ineptitud, en lo polític carencia d'ideals, en lo moral banalitats crudes y repugnants y en lo social una desorientació alopadora, barreja de tots els vicis humans bojanent desenfrenats y de tant en tant reptats ab despotisme dels mateixos oligarques que els han afavorit y, lo que és pitjor, se n'han apropiat ab impudència.

A Espanya, per exemple (quan se tracta de quelcom dolent, sempre tenim l'exemple apropiat), si us fixem en l'alt personal governatiu, tindrem de convenir en que la selecció que havia d'haver enlairat als superiors y arreuconat als febles y inferiors, s'ha manifestat en sentit invers, regressiu, revelador, per si sol, de la decadència del règim y sistemes dintre's quals la vida política's mou.

Si acoblessim en un llibre l'escampall de pensaments sublims dels ministres, quanta vulgaritat, quanta farsa, quanta mentida y quanta desproporció no ajuntaríem! Desde les frases més o menys punyentes de Silvela y de Mauri, que estampades per qualsevulla escriptor nacionalista haurien ja motivat altres tantes denúncies, judicis y revisions, fins als desvergonyiments de Romanones, presentats a broma's fets més sagunats y socialment alopadors, quina gamma de verbalisme buit y insubstancial, quin seguit de xistos cars y d'intencions moralment punibles!

ment y l'ineptitud d'un ministre de la Governació, absolutes una y altre, es molt més temible la de l'últim, no sols per esser aquest un funcionari més enlairat, sinó perquè essent ell, precisament, l'encarregat d'organisar, vigilar y sostenir el servei públic, mal, podrà curar sos defectes que tanta danya proporcional, sinó posseïx una visió intel·lectual y una cultura prou refinades pera exercir de orfí en l'obra de sos subordinats.

Sols per aquesta ineptitud y aquest flagrant desconecement de l'art de governar, fins en ses més petites manifestacions, s'explica que tot un ministre del ram s'hagi desfet suar en alabansos ditiràmiques de Tressols, pintantlo com el més excel·l, el més hàbil, el més primorós de tots els polítics haguets y per haver. Els barcelonins ens creiem que l'impopularitat de Tressols era deguda a sa falta d'aptituds polítiques, a les denúncies que contra ell s'havien fet, a l'intervenció que l'esperit públic li atribuïa en els assumptes anarquistes, a que era, ni més ni menys, que un de tants agents a l'espanyola que no saben distingir entre un home honrat y un criminal, entre una senyora y una pupila; en fi, un més entre la colla dels negats ab credencial, que creuen que ab vares de freixa pels cassos lleus y ab assassinats en massa, pels més grans, s'ofeguen les opinions, se maten les idees y se redimeix la societat inquieta de l'engunya que furga en ses entranyes y que, massa sovint, esclota estridentment. Però és!

El senyor ministre - el nou, que's ha de fer felissos - té una altra opinió: a quina que's dolents no són els quefies, no es en Tressols, sinó els governadors que no entenen el comés de ses funcions, obliguen al personal polític a adaptar-se a ses exigències, fent caure damunt d'ell, instantament, les censures y les condemnes que sols els governadors se mereixen. Voleu res més hermós que'l senyor ministre de la Governació, desobrintnos ja valida den Tressols? Voleu res més hermós que veure de bras l'impopular polític al ministre del ram? D'aquesta feia senyor Quiroga s'haurà guanyat la simpatia de tots els barcelonins... y de tots els governadors. Dels primers, per allò de dime com quien andas y de tó diré quies eres; y dels últims, pel requiebro que li hi ha tirat tretantons d'ineptes, an els que no han fet més, durant sa gestió, que obeir cegament les ordes especials y concretes dels ministres!

Ara, pera evitar aitals inconvenients, pera enlairaïr la classe, ens envien al Govern civil de Barcelona a tot un ex-ministre. Ja prou de generals, ja prou de quefies d'administració de l'1, ja prou de Dues y Comtes y Marquesos; ara entrem en una nova epoca: la dels ex-ministres. Quins portaran aquests? Res; és dir, lo mateix que ls altres, puix continuaran essent, com sos antecessors, representants superiors del Govern en el orden polític y administratiu. Y com que'l Govern fa molts anys que'l tenim de esquena, Barcelona, la verdadera ciutat, y ab ella ls ciutadans de debó, següen observant als ex-ministres la mateixa actitud que han seguit ab els generals, ab els ducs y ab els quefies d'administració de l'1. classe.

Per esser governador de Barcelona y poder exorir dins d'ella l'legítima autoritat, lo primer que's necessita és conèixer-la y després estimarla. Y això solament ho pot fer un català de soca-arrel. Mes all que donat l'estat actual de la política espanyola, no es pas possible que cap bon català vulgui esser representant superior del Govern en el orden polític y administratiu y, per tant, resulta un problema insoluble, l del govern civil de Barcelona.

Els governadors que fins ara hem tingut - ens referim als, per excepció, menys dolents - han desfilat tristament pel vell casal del Pla del Palau, han recorregut en mitg de la pública indiferència ls carrers de la gran ciutat y han sentit a son entorn fret, sempre fret, a l'hivern y a l'estiu. Tots han passat.

Els ex-ministres passaran més de pressa.

SANTIAGO GUBERN

Ecós

Les nostres presumptions d'ahir respecte al ex-ministre y transcendència del nomenament del senyor Cobian, estan plenament confirmades per tota la premsa.

El corresponent telèfon del Diari de Barcelona ens fa saber que'l senyor Moret ha cregut necessari enviar a Barcelona un home de grans condicions de caràcter, primer pels perills que ofereix Catalunya en materia electoral, y segon per la indignació que pugui produir el compliment fet pel senyor Moret a l'Alemanya de reduir les tarifes.

Com que tothom sab lo que en estellat vol dir tenir caràcter, especialment tractant d'un ex-ministre com el senyor Cobian, la cosa no pot ésser més clara: la legalitat electoral y el patrimoni industrial de Catalunya corren perill. Però'l senyor Moret y'l senyor Cobian no's coneixen. Han oblidat els resultats que produïren fets y causes com els que engendraren la Solidaritat catalana.

El Globo diu que'l governador no ha d'esser solament un administrador, cosa que'l diari madrileny den creure massa petita per home tan gran com el senyor Cobian; sinó «el quefio, l'inspector, el superior de tots els funcionaris... el regulador de totes les funcions públiques, un prestigiós solenador de conflictes y de problemes socials, una autoritat davant la qual s'acollin grans y humils en sollicitud de consell, de justícia, d'ampar y de defensa». Es dir: el governador descrit per El Globo fora un vèrri, un proboal.

Mes el diari que defena semblant monstruositat oblidat que la humanitat y la historia han condemnat semblants institucions. Adonés ignora un'altra cosa: que'l senyor Moret no té facultats dins de les llois pera ressaltar aquells odiosos carres; perquè si els tingues, el diari del senyor Riu deuria demanar al president del Consell de ministres que les tornés a les entitats naturals de les que les hauria preses.

Aquesta fora la manera de portar la pau als espanyols en compte de crear un poder personal que pugna ab l'esperit democràtic del poble català, y ab els anels de llibertat que aquí tots sentim.

Aborrim les llois centralistes, però entre ls seues preceptes, per intus que siguin y l'aproximació d'un home, malgrat sigui un Cobian, preferim la tirania de les llois.

El Noticiero Universal, de Barcelona, ens dona la darrera nota. Segons ell, el senyor Cobian dona un alt exemple d'abnegació acceptant un càrrec tan modest com el de governador de Barcelona, quan ha sigut y pot tornar a esser ministre de la corona.

No creiem que sigui aquesta la tònica del senyor Cobian, dones les cròniques no l'pinten com vanitós; però'l nostre colega no ignora que moltes nullitats han estat ministres y en cambi que'l millor de tots ells fora un passim governador, per la raó senzilla de que mala feina ningú la pot fer bé.

¿Qui no fraccarà si li encarreguen sollicitar eleccions y imposar tractats fanestos?

El viatge que'l president Roosevelt farà pròximament al lisme de Panamá, serà un verader aconecement, ja que encara mal cap president dels Estats Units ha deixat el territori de l'Unió durant el temps de la seva presidència.

Encara que cap text escrit de la Constitució prohibeix als presidents que viatgin pel estranger, la tradició no ho vol. El president Harrison, al viatge pel Texas fou invitat, pel governador del estat vahi de Mèxic que anà a visitar-lo, a travessar el Rio Grande que marca la frontera. Harrison no acceptà l'invitació alegant que'l president dels Estats Units no devia deixar mai els països de l'Unió.

Y aquesta tradició s'ha observat tan estrictament que sols el president Cleveland s'atreví una vegada, en el curs d'un passeig per mar, allunyar-se més enllà del limit marítim de les aigües americanes.

El president Roosevelt torsarà una mica aquesta costum; al viatjar en un vaixell de guerra, no deixarà d'estar sota el pabelló estrellat; més durant la seva estansa en l'istmo deurà restar en l'estreta banda de terra que constitueix la concessió del Canal, baix pena de trencar completament ab la tradició establerta.

El Congrés de Bremen

El tercer Congrés cotoner ha sigut un èxit, com ja ho havien estat els anteriors de Zurich y Manchester. Les causes que promogueren la creació de l'Associació Internacional de Cotoners perduren encara, y així es que aquesta entitat està avui en ple període de creixensa.

Al Congrés de Bremen hi han conegut els americans, quina industria cotonera es després de la d'Anglaterra la més important del món, representats per quatre delegats, y l'industria de l'Índia anglesa, que també s'ha associat a l'obra econòmica comú. Aquestes noves forces representen alguns milions més de fusos de filar cotó, que augmenten considerablement l'acció y la força de l'Associació Internacional.

El nombre total de delegats que assisteixen a aquest Congrés, es de uns doscents. Els representants de la nostra industria catalana són: don Joan Ribas, don Alexandre Bosch, don Eduard Calvet (representant espanyol en el Comitè) y don Joaquim Aguilera, secretari del Foment del Treball Nacional.

La primera sessió ha estat presidida per Mr. Gross, delegat de l'industria alemanya, el qui dona, en nom d'aquest país, la benvinguda als delegats estrangers. Assistia a la sessió Mr. Barkhanson, burgmestre de Bremen, el president de la Borsa de Cotó, el de la Cambra de Comerç y el de la línia de navegació «North German Lloyd Steamship Company». Mr. Plater, que va convidar als delegats a presenciar les regates de Kiel en barcos de la Companyia. Aquest viatge durà tres dies.

Importantíssims han sigut els assumptes tractats en la primera sessió del Congrés, sobressortint el discurs del senyor Maow, donant compte dels treballs fets pel Comitè de la Federació durant l'any 1905-1906, en el que s'han comensat les estadístiques de consum y stocks de cotó, de gran interès pera tots els filadors del món, y l de Mr. Macalister sobre ls Reglaments de les Borses de cotó.

En la Memoria llegida per en Maow, se orida l'atenció sobre l'importancia dels treballs fets per les associacions angleses per el cultiu del cotó y sobre la comissió dita d'investigació que anà a Amèrica a estudiar les condicions de cultiu, d'em-

balatge y de transport del cotó americà. En resum, l'impressió d'aquesta comissió és, donades les immenses proporcions que pren el desenvolupament de les industries cotoneres en tots els indrets del món, afansar que es necessari avançar el cultiu del cotó en tot lloc ont això sia possible pera proporcionar noves fonts de aprovisionament y evitar l'enferiment de la primera materia.

El treball de Mr. Macalister, que actuà de president d'aquesta comissió, investigadora y que actualment se troba a Bremen, està ple de dats interessants, que conecixeran dintre poc els industrials catalans, puix la comissió que presideix el senyor Calvet se proposa publicarls. Adonés, aquesta il·lustre personalitat de Mr. Macalister, ha estudiat d'un mod admirable tot lo referent als Reglaments y empaquetatges del cotó. Es la greenola general entre ls congressistes que sobre aquest punt concret s'ha arribat a conclusions pràctiques, que beneficiaran en gran modo als industrials que sofreixen actualment els perjudicis que són conseqüència natural de la diversitat de reglaments, de la falta d'intervenció del comprador en el compliment dels contractes y del poc cuidat del empaquetatge del cotó americà.

La segona sessió del Congrés ha estat presidida pel delegat espanyol, el fabricant català don Eduard Calvet, el qui ab aquest motiu ha pronunciat en angles un bell discurs, fent veure la necessitat de l'acció internacional pera evitar els agils de les Borses cotoneres, y pera defensar els interessos industrials, inclos els de la classe obrera, ja que cada dia se veu més clara la solidaritat de tots els interessos y especialment els dels obrers y patrons, amós igualment interessats, en el progressiu desenvolupament de l'industria de cotó. El senyor Calvet ha exposat aquest punt ab notable eloqüència, essent molt aplaudit pel Congrés.

Mes plaü consignar que aquesta sessió de cotó, que ha estat donada per un català y cal reconèixer que es molt oportuna, ja que ls patrons, per raó de la seva posició social y sa major cultura, tenen el dever de preocuparse dels interessos y benestar dels obrers, treballant tant com sia possible per ells, que en últim resultat això es també treballar pels patrons directament interessats en l'avens industrial.

En aquesta segona sessió s'ha ocupat el Congrés en la discussió d'un treball presentat per M. Hemphill sobre l'humilitat del cotó y d'un altre presentat pels portuguesos sobre les Associacions del seu país.

Al vespre ha sigut animadíssima la recepció donada pel Senat de Bremen en honor dels delegats estrangers, que també han rebut més tard l'obsequi d'un banquet de la mateixa històrica entitat.

L'edifici ont se celebren les sessions del Congrés està adornat ab les banderes de les nacions representades, ocupant el primer terme la d'Alemanya y la de la ciutat de Bremen, fet digne d'essor remarcant als qui creuen que poden tenir-se per sediciosos les banderes que no essent d'un Estat, representen la vida y la llibertat d'un poble.

A temps oportú continuará donant notícies del resultat d'aquest Congrés que despertarà tan alt interès en el món industrial y en el de negocis cotoners.

Bremen, 26 de juny de 1906. HIGSON

Tot passant

COMENTARI

En plena sessió de l'Ajuntament, com es fos la cosa més natural del món, el nostre alcalde ha justificat la seva llarga estada a Madrid, dient que sense la seva influencia personal no s'haurien aprovat una pila d'expedients d'interès capital pera Barcelona.

Elegimho me pujaven els colors a la cara d'indignació y de vergonya. Es tanta la corrupció, l'immoralitat del règim actual, que ja no's té ni pavor d'anagaria; se'n parla naturalment, públicament, en un acte oficial y fins un home se fa un mèrit de lo que representa un afront intolerable pera tots els ciutadans.

Un país ont sigui possible que un arcadé digni en ple consistori lo que ha dit el marquès de Marianao, no té remei, ni una forta sotregida no ho capgirarà tot. Oh, si Jo n'estic ben convençut. Necessitem un catàclisme, una d'aquelles revoltes que destrueixen tots els organismes d'una societat, pera que pugui organitzar-se de nou ab els elements sans que restin d'ella. Si aquesta revolució no ve, si la llum y la trona de la tempesta no purifiquen l'atmosfera empedada en què hom de viure, ens ofegará a nosaltres y tot, no'n dubtes; per forta que sigui la nostra vitalitat actual, no podrém resistir els miasmes de corrupció que de totes parts ens envorden.

Que voleu fer per les vies legals, quina acció poden tenir flaneses de dur a terme contra una organització de l'estat en la que els diferents organismes que la formen han perdut tota mena de sentit moral, y tenen la llei per lletra morta, y no fan cas

